SHANTI-mei 2019 nummer 5, Erkenningsnr. P 908078

BELGISCHE THEOSOFISCHE VERENIGING

Hoofdzetel: Geuzenplein 8 te 1000 BRUSSEL

TAK VREDE GENT

Maandelijkse nieuwsbrief voor levensvernieuwing en algemene broederschap door vergelijkende studie van wijsbegeerte, godsdiensten, wetenschap en esoterie.

UITGEVER: Marcel Eeckman, Sisalstraat 1, 9000 Gent. Email: marcel.eeckman@telenet.be
KANTOOR VAN AFGIFTE: 9030 Gent-Mariakerke.

De doelstellingen van de Theosofische Vereniging zijn:

- **Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur**
- **Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdiensten, wijsbegeerten en wetenschappen**
- **Het onderzoeken van de onverklaarbare wetten die in de natuur besloten liggen en van de vermogens die in de mens sluimeren**

De vereniging is niet-sektarisch en bestaat uit zoekers naar inzicht. Haar eenheid berust niet op een gezamenlijk beleden geloof of wereldbeschouwing maar op een gezamenlijk streven naar waarheid.

Missie van de Theosophical Society (Adyar)

Het dienen van de mensheid door het ontwikkelen van een zich steeds verdiepend inzicht in, en verwerkelijking van de tijdloze wijsheid, spirituele zelfrealisatie en de eenheid van alle leven.

Activiteiten deze maand

Studieavonden iedere maandag (behalve de 5de) van 19.30u tot 21.30u in het Kollekasteel te 9030 Gent-Mariakerke, Groenestaakstraat 66-68. Deelname is gratis en volledig vrijblijvend.
Meer info op **www.theosofiegent.be en www.ts-belgium.be**

Maandagen	mei 2019
06/05	Cursus Theosofie. De dood en daarna.
13/05	Witte Lotusdag
20/05	Lezing: Atlantis. PowerPointpresentatie
27/05	Boekbespreking: Het goddelijk plan. Deel 1 - Barborka

In dit nummer

Ufo's: Paranormale dimensie. Deel 1 en 2.
David Pratt 2
Witte Lotusdag 15

***Bescherming persoonsgegevens**: de persoonlijke gegevens die door u worden meegedeeld, zijn bestemd voor de ledenadministratie van de Belgische theosofische vereniging vzw. Zij kunnen ook aangewend worden om u op de hoogte te brengen van de activiteiten en publicaties van onze vereniging. Alle info, over de Belgische wet bescherming van de persoonlijke levenssfeer van 8 december 1992 en de* **AVG (algemene verordening gegevensbescherming) Eu, te bekomen via email: info@ts-belgium.be**

Ufo's: Paranormale dimensie

David Pratt

Inleiding: Deel 1

Elk licht of object dat wordt gezien in de atmosfeer en niet onmiddellijk herkenbaar is, is per definitie een ongeïdentificeerd vliegend object of ufo, wat niet noodzakelijk een buitenaards ruimtevaartuig betekent.

Er zijn wel honderdduizenden ufowaarnemingen over de hele wereld geweest gedurende de afgelopen 60 jaar. Het is algemeen aanvaard dat 90 tot 95% van alle waarnemingen kan worden toegeschreven aan verkeerde identificatie van gewone verschijnselen

De rest van de waarnemingen blijven onverklaard vanwege onvoldoende bewijs, maar in een groot aantal gevallen is er overvloedig bewijs van betrouwbare getuigen, maar geen conventionele verklaring.

Zoals Lord Hill-Norton, een voormalige chef van de Britse defensiestaf, zei:

'Het bewijs is nu zo consistent en zo overweldigend dat er geen redelijk intelligent persoon kan ontkennen dat er iets onverklaarbaar gaande is in onze atmosfeer'.[1]

Lord Hill Norton (1915-2004)
Admiraal van de vloot.

Hij bekritiseert, wat hij noemt de 'groene mannetjes ha-ha-ha syndroom'; de neiging om met spot het fenomeen te verwerpen, dat eigenlijk zorgvuldig onderzoek verdient.

Uit enquêtes blijkt dat ongeveer 7 tot 10% van de volwassenen een ufo hebben gezien, of wat ze veronderstellen er één te zijn. Maar ongeveer 1 op de 10 getuigen melden slechts wat ze hebben gezien, meestal uit angst om belachelijk te worden gemaakt.

Er zijn tussen de vijf en tienduizend meldingen van buitenaardse ontmoetingen, waarbij waarnemingen van ufo-inzittenden en soms communicatie over en weer met hen.[2]

Rapporten over buitenaardse ontmoetingen zijn vaak zo bizar en surrealistisch dat zelfs veel ufo-onderzoekers liever hun volledige betrokkenheid negeren.

Sommige wetenschappers hebben jammerlijk gefaald om de uitdaging van het Ufofenomeen aan te gaan. Al zijn er een aantal opmerkelijke uitzonderingen geweest.

Veel academici die serieuze belangstelling in Ufo's toonden leden onder pesterijen, intimidatie en smaad.

Een aantal prominente wetenschappers hebben hun leven gewijd aan de ontmaskering van ufo's.

Een van de vroegste en de zwaarste critici was Harvard astronoom Donald Howard Menzel. (11/04/1901 - 14/12/1976)

* John Keel schrijft:

Hij had een eenvoudige, wetenschappelijke verklaring voor alle Ufowaarnemingen: 'Ze worden veroorzaakt door temperatuurinversies. Deze meteorologische toestand wordt gecreëerd wanneer gebieden van koude lucht in warme lucht worden gesloten.

Het verschil in dichtheid veroorzaakt dat lichten vanaf de grond worden gereflecteerd of gebroken. Het feit dat de theorie gewoon niet in de meeste gevallen temperde zijn enthousiasme niet.

*** John Alva Keel** (Hornell (New York), 25/03/1930-New York, 03/07 2009) was een Amerikaans journalist en auteur van boeken die handelen over

occultisme en het paranormale en de rol die ufo's daarbij spelen. Keel was onder andere auteur van het boek 'The Mothman Prophecies', waarin hij de vreemde gebeurtenissen beschrijft die zich in de jaren 1966-67 afspeelden rond het plaatsje Point Pleasant in de Staat West Virginia.

Onder de gelijknamige titel is ook een film gemaakt met Richard Gere in de hoofdrol.

Volgens Keel behoren ufo's en verschijningen van buitenaardse wezens bij onze planeet, en zijn ze een instrument van wat hij de 'ultra-aardsen' noemt: wezens die zich buiten het waarneembare spectrum bevinden en al op aarde leefden voordat de mens verscheen.

Door middel van hun singuliere gaven zouden zij erop uit zijn de mensheid schrik aan te jagen en tegen elkaar op te zetten met als uiteindelijk doel hen van de aardbodem te doen verdwijnen. Er zijn sterke connotaties met **demonologie**.

Gebroken licht van lucht inversies verklaart de vreemde gloed aan de hemel. Maar hoe verklaart Menzel alle achtervolgingen, ontvoeringen, landingen en vreemde openbaringen?

Zijn wetenschappelijk antwoord was dat alle getuigen leugenaars, dwazen, of dronkaards waren. En dat is het.[3]

Ufo's zijn wereldwijd door elke grote overheid onderzocht en worden nog steeds bestudeerd in sommige landen op ambtelijk niveau.

De geschiedenis van het ufo-onderzoek door de US Air Force (Projecten Sign, Grudge, Blue Book, Stork, het Robertson Panel, de Condon Commissie en.) en de geopenbaarde documenten sinds de midden jaren 1970 laat zien dat militaire ambtenaren die Ufo's ernstig namen buiten spel werden gezet terwijl de betweters over het algemeen de bovenhand hadden en aan de kaak stelden.

Alle onderzoeken besluiten dat Ufo's geen bedreiging vormen voor de nationale veiligheid. http://ufoevidence.org/documents/doc918.htm

Het Robertson Panel van1953 oppert dat ufo-gebeurtenissen moet worden ontkracht, zodat geïnteresseerden het belang in dit onderwerp zouden verliezen. De vrees wordt geuit dat een vijand Ufo's zou kunnen gebruiken als een vorm van psychologische oorlogsvoering.

Echter de conclusie dat '*de beweringen er niets abnormaals is'* werd door het leger flagrant tegengesproken en schaamteloos gevonden en dit werd bevestigd in vaak herhaalde beweringen in verzamelde officiële rapporten.

Het Condon rapport uit 1969 concludeerde dat verdere wetenschappelijke studie van Ufo's niet kon worden gerechtvaardigd omdat men niet voorziet dat daardoor wetenschappelijke kennis zou vooruitgaan.

Doch bij eigen toegeving zijn er maar liefst 1/3 van de gevallen onverklaarbaar, zelfs na grondig onderzoek. Daarnaast zijn een aantal van de door haar voorgestelde 'uitleg' volstrekt ontoereikend, zoals het volgende geval illustreert.

30 juni 1954, op een vlucht van New York naar Londen, zag de bemanning en een aantal van de passagiers een groot sigaarvormig voorwerp, voortdurend veranderde het van vorm en had rondom zes kleine zwarte bolvormige op zichzelf draaiende objecten.

Na ongeveer 15 minuten verdwenen de zes kleine bolvormige objecten in het groot object. Toen het vliegtuig landde op Goose Bay Canada, om te tanken, werd de bemanning ingelicht dat er een aantal recente ufowaarnemingen in het Labrador gebied werden waargenomen.

De officiële uitleg gegeven door het Ministerie van Luchtvaart in Londen was dat het fenomeen werd geassocieerd met een zonsverduistering. Die zonsverduistering was echter nog niet begonnen wanneer de waarneming plaatsvond!

In 1969 bestudeerde een lid van het Condon Comité de waarneming en suggereerde dat het een fata Morgane was.

Hij gaf toe dat er problemen waren met deze uitleg, en met de volgende opmerkelijke uitspraak concludeerde hij:

'Deze ongewone waarneming dient daarom te worden toegewezen aan de categorie van wat vrijwel zeker een natuurlijk verschijnsel, dat is zo zeldzaam dat het blijkbaar nog vroeger of nu heeft voorgedaan.'[4]

Na de publicatie van het Condon Rapport, werden alle bestanden van het project vernietigd.

Edward Condon zelf, een professor in de natuurkunde en astrofysica, beschouwde ufo-studies, spiritisme en parapsychologie als pseudowetenschap en stelde dat iedere uitgever of docent schuldig bevonden is aan het presenteren van pseudowetenschap en zoals gevestigde waarheid zou moeten worden:

'publiekelijk ervan langs geven en voor altijd uitsluiten van verdere activiteit!' [5]

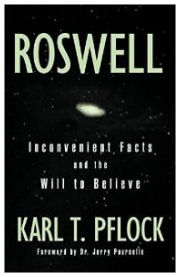
In de late jaren van 1960 was de luchtmacht het beu over de hoge uitgaven en de publieke wrijving in verband met Project Blue Book en het Condon Rapport die enkel gaf wat het wilde:

Een excuus om haar officiële betrokkenheid bij ufo-onderzoek te beëindigen. Sommige onderzoekers geloven dat hooggeplaatste militairen en regeringsfunctionarissen *'de waarheid'* over Ufo's al weten.

Naar men beweert hebben de militairen gecrashte Ufo's gebergd. Er testvluchten mee gemaakt, autopsies op buitenaardse lichamen verricht en zelfs deals met aliens gesloten.

Er wordt ook beweerd dat van de grote technologische vooruitgang sinds de late jaren 1940 buitgemaakt is van buitenaardse apparatuur.

Er is een duidelijk gebrek aan overtuigend bewijs die dergelijke beweringen ondersteunen.

Er zijn vermoedelijk al meer dan een dozijn ufo-crashes geweest sinds 1947.

De meest bekende vermeende crash vond plaats in de buurt van Roswell, New Mexico, in juni 1947. In de voorgaande weken waren er een aantal Ufowaarnemingen geweest en wanneer ongewoon puin van een neergehaald object werd gevonden op een ranch, werd onmiddellijk door de lokale luchtmachtbasis een persbericht verzonden met de melding dat een neergestorte vliegende schotel was gevonden.

Deze uitspraak werd snel ingetrokken en er werd in plaats daarvan gezegd dat het puin de resten van een weerballon en zijn radarapparatuur was.

De volgende 30 jaar werd er maar weinig gehoord over het Roswell incident, tot wanneer nieuw bewijs tevoorschijn kwam. Tegenwoordig heeft Roswell mythische proporties aangenomen in de publieke verbeelding.

Maar in een overtuigend kritisch analytisch onderzoek van de Roswell legende toonde Karl Pflock*, die gelooft dat sommige Ufo's buitenaardse ruimteschepen zijn, aan dat het een droevig verhaal was van twijfelachtige aard en tegenstrijdige beweringen te zijn. Ook dat er dubieuze getuigen en bekrompen onderzoekers waren.

Bewijs dat op het eerste gezicht aanzienlijke steevast lijkt, verdampt wanneer het wordt blootgesteld aan grondig onderzoek. Geheime documenten van de overheid sinds 1975 vrijgegeven samen met de rapporten van het Amerikaans defensieprogramma's bevestigen, buiten redelijke twijfel dat er geen 'gecrashte schijf' werd opgehaald bij Roswell.[7]

* Karl Tomlinson Pflock (06/01/1943 - 05/06/2006) geboren in San José Californië. Was een CIA-inlichtingenofficier, plaatsvervangend adjunct-secretaris van Defensie in de Reagan Administration, strategisch planner, ufo-onderzoeker en auteur van zowel fictie en non-fictie.

Hij werd vooral bekend door zijn boek 'Roswell: Inconvenient facts and the will to believe'.

In 1994 schreef Pflock zijn bevindingen in een rapport met de titel 'Rosewell in Perspectief', uitgegeven door het Fonds voor UFO Research. Pflock bepaalde dat er in 1947 geen vliegende schotel of schotels in de nabijheid van Roswell of op de vlakten van San Agustin zijn neergestort.

In verband met het gevonden puin op de Roswell site verwijst hij naar Project Mogul, een militair experiment met een ballon bedoeld om detectie van Sovjet kernproeven. Het puin was niet buitenaards, maar materiaal dat wordt gebruikt om die ballonnen te maken.

Terwijl Pflock bleef geloven in het bestaan van buitenaardse ruimteschepen, oordeelde hij uit Roswell, dat het een 'geval van verkeerde identificatie' was.

Nadat dit bericht openbaar werd gemaakt kreeg hij de woede van de ufo-gemeenschap over hem. Het omvat stukken plastic-achtige en rubberachtig materiaal, folie-achtig materiaal, korte balsa stutten, en perkamentachtig papier.

Een anderhalve week eerder werd een 657 voet hoge serie ballonnen gelanceerd vanaf een nabijgelegen militaire luchtmachtbasis onder een top-secret project met de codenaam 'Mogul' en die waren verdwenen in dit gebied.

Resten gevonden nabij Roswell in 1947

De ballonnen, uitgerust met radarreflectoren, parachutes en andere componenten bestonden uit het soort materiaal wat gevonden werd in Roswell.

Deze installatie was zeker meer dan een 'loutere weerballon'. De serie, uitgerust met speciale microfoons, waren bedoeld om de testen van de Sovjet-atoombom op te sporen en om vroegtijdig voor raketaanvallen te waarschuwen.

Niettemin het wrak alleen lijkt op gewone folie, balsa, plastic, enz., beweren sommige mensen dat het puin eigenlijk resten zijn van een gecrashte vliegende schotel.

Er werd beweerd dat de veerpoten en de folie onaardse kracht bezaten. Hoewel de foto's duidelijk laten zien dat het puin bestaat uit verbrijzelde en repen fragmenten.

Naarmate de tijd verstreek begon het Roswell incident een eigen leven te leiden en produceerde extra tegenstrijdige verhalen over een tweede en zelfs derde crash site. Alsook het vinden en het onderzoek op buitenaardse lichamen.

Het blijkt dat een aantal onderdelen van de inlichtingendiensten, met inbegrip van de Air Force Office of Special Investigations (AFOSI, of OSI), happig waren om de geruchten over een grote samenzwering te voeden om zo het publiek in het onbekende te houden.

Soms werden omvangrijke gedetailleerde desinformatie verspreid door valse documenten te onthullen aan geselecteerde ufo-onderzoekers of door hun te prikkelen met geheimzinnige openbaringen over 'de cover-up'.[8]

Verhalen over verongelukte ruimteschepen en buitenaardse lichamen zijn voornamelijk afkomstig van voormalig militair personeel van de inlichtingendiensten, maar vreemd genoeg heeft geen van hen ook maar een tik op de vingers gekregen voor het onthullen van staatsgeheimen.

Een mondeling en invloedrijke samenzwering heeft zich ontwikkeld in het milieu onder ufo-enthousiastelingen, bezittend hun eigen magische krachtwoorden over Roswell, hangar 18, area 51 en magistic12.

Maar de buitensporige hoeveelheid tijd besteed aan het verspreiden van de samenzwering heeft niets aan ons begrip over de kern van het ufo-mysterie vooruitgeholpen.

Over Loods 18 op de Wright-Patterson Air Force Base worden geruchten verspreid als zou de basis worden gebruikt voor het opslaan van gevonden buitenaardse lichamen en gecrashte ufo's.

Een van de loodsen bevatte zeker een 'UFO' - maar dit was een kunstmatig apparaat dat gebruikt werd voor de opleiding voor jonge officieren van de inlichtingendienst.[9]

Area 51 op Nellis Air Force Base in de woestijn van Nevada is een andere vermeende site waar '*gecrashte ufo's*' worden opgeslagen en testvluchten mee gevlogen. Het bestaan ervan werd officieel ontkend, tot de late jaren 1980.

Maar nu wordt toegegeven dat enkele van de meest geheime vliegtuigen van de Verenigde Staten er werden ontwikkeld en getest, waaronder de U-2 en SR-71 Blackbird, spion vliegtuigen, de F-117 Nighthawk stealth fighter en de B-2 Spirit stealth bommenwerper. Er is geen twijfel dat vliegtuigen zoals deze types vaak zijn

gerapporteerd als Ufo's en dat de luchtmacht blij was met deze coverstory.

Majestic 12, of MJ-12, is vermoedelijk een hoger top secret comité van militaire officieren en wetenschappers die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de studie van de gecrashte ufo's en buitenaardse lijken. Deze mythe komt voort uit een aantal 'gelekte' documenten, die vele ufo-onderzoekers beschouwen als vervalsingen.[10]

Er is enig bewijsmateriaal dat AFOSI verantwoordelijk was voor de documenten MJ-12.

Mark Pilkington schrijft:

'Als dit het doel was van de MJ-12 documenten om de UFO-Gemeenschap te verzwakken of stuk te maken, zijn ze erin geslaagd verder dan de stoutste dromen van hun makers en moet het worden beschouwd als een meesterwerk van de zwartekunsten.'[11]

Geklungel van de overheid wordt vaak belachelijk gemaakt, informatie laten uitlekken door de overheid zijn gemeengoed en er is bekende rivaliteit tussen de verschillende instanties.

Maar als het om Ufo's gaat geloven vele complotdenkers dat de overheid, militaire en inlichtingendiensten, vrijwel almachtig en alwetend zijn, dat alles perfect is georganiseerd en gecoördineerd, en dat geheimen voor vele decennia kan worden bewaard.

Veel onderzoekers denken dat de militairen net zo veel in het duister tasten over wat er achter het Ufofenomeen schuilt als ieder ander, maar zijn niet bereid om het toe te geven, ze zijn meer geïnteresseerd in het verbergen van hun onwetendheid en onmacht in plaats van hun kennis.

Jacques Vallée (Pontoise, 24/09/1939) is een Franse computerwetenschapper, astronoom en ufo-deskundige. Vallée is bekend geworden door zijn baanbrekende onderzoekingen over het ufofenomeen.

Hij neemt, naast John A. Keel, een geheel eigen plaats in, doordat hij zowel een aardse, als buitenaardse hypothese als verklaring voor het ufo-verschijnsel afwijst.

Ufo's kunnen niet allemaal ruimtevaartuigen zijn. En de overheid kan eenvoudigweg ontkennen dat, ondanks de uitgegeven miljarden dollars aan luchtverdediging, vandaag niet meer aanwijzingen zijn over de aard van het fenomeen dan in de jaren veertig toen het onderzoek begon.[12]

Het geheimhouden van verwarde gegevens is niet hetzelfde als een globale, of zelfs 'kosmische' samenzwering om de ultieme waarheid over ufo's te verbergen.

Zoals we zullen zien, tenzij het leger een diep begrip heeft van de occulte dynamiek, hebben ze onwaarschijnlijk geen enkel idee wat ufo's echt zijn.

Kolonel John B. Alexander, tijdens de jaren 1980 in actieve dienst in het Amerikaanse leger, richtte een overkoepelende groep op om het ufo-onderwerp te onderzoeken. De deelnemers kwamen uit het leger, marine, luchtmacht, CIA, NSA (National Security Agency), DIA (Defense Intelligence Agency), en de lucht- en ruimtevaartindustrie.

Allen werden aan een totale geheimhouding gehouden.

Hij verzamelde gedurende enkele jaren alle gegevens en belegde vergaderingen met hooggeplaatste militairen en ambtenaren van inlichtingendiensten. Alexander ontdekte dat alle agentschappen, met inbegrip van hun hoogste ambtenaren, de neiging hadden te veronderstellen dat iemand anders verantwoordelijk was voor het onderzoek naar ufo's.

Uiteindelijk kwam hij tot de conclusie dat niemand de algehele verantwoordelijkheid had over dit diepzwarte verdacht programma, waar hij zelf ooit in had geloofd, eigenlijk een mythe is.[13]

De US heeft geheime ufo-informatie vrijgegeven, voornamelijk in reactie op de vrijheid van informatie (FOI, freedom of information), met verzoek dat een aantal bestanden anders worden geformuleerd om

informatiebronnen en de persoonlijke levenssfeer te beschermen. Het Nationaal Archief van de US, de NSA, FBI en de CIA hebben een massa informatie vrijgegeven.[14]

De CIA heeft al zijn oude ufogegevens op haar website gezet. Het schrapt alle inkomende meldingen over Ufo's, wat hun in staat stelt te zeggen dat zij geen onuitgegeven ufomeldingen bezitten.[15]

Andere landen vonden dat geheimhouding niet de moeite waard was om op individuele verzoeken te reageren en besloten om alle administratieve lasten of de meeste van hun bestanden vrij te geven.

De resultaten waren minder dan wereldschokkend, terwijl de bestanden een paar spectaculaire gevallen bevatte, waren de overgrote meerderheid heel alledaags.

In 2008 heeft het Britse Ministerie van Defensie besloten om alle geheime ufo-bestanden aan het publiek bekend te maken. Het vrijgegeven gebeurde in verschillende periodes, de laatste groep werd beschikbaar gesteld in 2013.

Het Ministerie van Defensie had een officieel bureau waar ufomeldingen werden onderzocht, maar het werd in 2009 gesloten op grond van het feit dat het geen nut tot gevolg had voor de defensie, ook al waren er dat jaar 643 waarnemingen gemeld.[16]

Het Britse Ministerie van Defensie gaf ook de opdracht dat alle nieuwe meldingen van ongewone verschijnselen binnen de 30 dagen moeten worden vernietigd.[17]

Het CNES (Centre national d'études spatiales) maakte al in 2007 haar ufo-bestanden toegankelijk voor het publiek, wat resulteerde in het crashen van hun website als gevolg van het hoge aantal bezoekers.

Frankrijk heeft een vast systeem om rapporten te verzamelen van de nationale politie, en deze rapporten worden vervolgens geanalyseerd door een door de overheid gefinancierd team van wetenschappers bekend als *SEPRA (voorheen GEPAN).

Echter, deze groep beoogt geen publiciteit voor vrees dat sommige mensen het grote aantal goed gedocumenteerde maar onverklaarbare zaken verontrustend zou vinden

Veel landen brengen ufo gerelateerde waarneming onder in een categorie of bestand, waaronder Spanje, Australië, Rusland, Brazilië en Mexico.

Australische ufo-onderzoekers hebben toegang gekregen tot de Australische luchtmacht ufo - rapporten en veel informatie is op de website van het Nationaal Archief geplaatst.[18]

Tijdens de massale golf van Ufowaarnemingen in 1989-1991 werkte in België het hoofd operaties van de luchtmacht samen met civiele ufo-groepen en de politie door het leveren van radar en andere gegevens.[19]

In 2010 gaf de Braziliaanse regering opdracht aan de luchtmacht om alle document van Ufowaarnemingen vrij te geven. Echter, de luchtmacht jaagden niet op ufo's en onderzochten zelfs geen berichten ervan.

De Chileense luchtmacht bestudeerde actief ufowaarnemingen.[20]

*GEPAN / SEPRA / GEIPAN (Frankrijk) http://www.ufoevidence.org/topics/gepan-sepra.htm

Sinds 1977 heeft de nationale ruimtevaartorganisatie van Frankrijk (CNES) civiele en militaire autoriteiten geholpen. De SEPRA-databank bestaat uit meer dan 2200 verschillende gevallen, 6000 ooggetuigenverslagen en ongeveer 100 waarnemingen door vliegtuigen.

De verbazingwekkende bekrompenheid dat veel wetenschappers kwelt wanneer ze geconfronteerd worden met het Ufofenomeen wordt geïllustreerd door de volgende opmerking van Albert Einstein over ufo getuigen:

'Deze mensen hebben iets gezien. Wat het is weet ik niet en ben niet nieuwsgierig om het te weten. [21]

Astrofysicus Stephen Hawking zei in 2008 in zijn onwetendheid, dat hij ufo's niet serieus nam omdat ze alleen werden waargenomen door 'zonderlingen en gekken'.[22]

Het algemeen mislukken van officiële wetenschappelijke, academische en overheidsinstellingen om een serieus openbaar onderzoek te organiseren betekent dat ufologie veel amateurs heeft aangetrokken en dat de kwaliteit van het onderzoek zeer ongelijk was.

Jacques Vallée zegt:

'Het veld is overspoeld door mensen die geen behoefte hebben om echt onderzoek te doen, omdat ze alle antwoorden al weten.

Ernstig Ufo-onderzoek wordt ook belemmerd door de media, die vrijwel altijd het onderwerp willen behandelen op een schertsende of sensatiebeluste manier.

Ufo-onderzoekers zijn geneigd enkel geselecteerde gegevens te onderzoeken die passen in hun vooropgezette hypothesen. Dus ontmaskeraars verwerpen het idee dat er iets ongewoons aan de hand is maar geven de voorkeur aan gevallen waarin ufo 'bedrog blijken te zijn of het een verkeerde identificatie is. Dan besluiten ze dat er geen verdere uitleg nodig is.

Gewone verklaringen voor ufo's omvatten de sterren en planeten, (bijvoorbeeld Sirius en Venus), meteoren, kometen, satellieten, raketten, fakkels, bolvormige bliksem, geleide projectielen, weerballonnen, conventionele vliegtuigen, onbemande vliegtuigen, vogels, en optische illusies.

De meeste heersende ufo-onderzoekers geloven dat ufo-ruimteschepen hoofdzakelijk bestuurd worden door piloten van vlees-en-bloed, bezoekers van andere planeten die hier een verkenning van de aarde uitvoeren. Ze richten zich kennelijk op vaste betrouwbare waarnemingen met zeer geavanceerde ruimtevaartuigen en door goed gekwalificeerde piloten en militair personeel.

Dan kan men besluiten dat we te maken hebben met geavanceerde buitenaardse technologie. Gevallen die niet passen in dit buitenaards keurslijf en gevallen waarbij aanhangers verslag doen met verwarrende details, worden verdraaid of onderdrukt om te voorkomen dat getuigen en de hypothese in diskrediet komen.

Doorgaans kunnen ufo's met de radar in de omgeving worden gevolgd en, gezien worden door honderden mensen op hetzelfde moment.

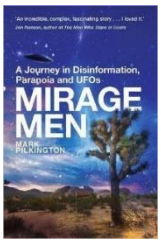
Het brede scala van paranormale verschijnselen die betrokken zijn bij buitenaardse ontmoetingen, suggereert dat we geconfronteerd worden met visitaties van de geestelijke wereld in plaats van met andere planeten.

Vertaald uit het Engels. E. M.

Referenties

1. Timothy Good,: De wereldwijde ufo bedreiging, London:
2. John B. Alexander, Ufo: Mythe, samenzweringen en realiteiten, N.Y: Thomas Dunne Books, Jacques Vallée, Confrontaties: een zoekopdracht van een wetenschapper naar buitenaards contact, London: Souvenir Press, 1990, blz. 18. http://johnbalexander.com/
3. John Alva Keel: N.Y, (25/03/1930-03/07/2009) was een Amerikaans journalist en auteur van Beyond Top Secret boeken die handelen over occultisme en het paranormale en de rol die ufo's daarbij spelen. Jenny Randles, ufosamenzwering: De eerste veertig jaar, N.Y: Barnes & Noble, 1993, verder dan ultra geheim.
4. Richard L. Thompson, Alien Identities: Oude inzichten in moderne Ufofenomenen, Alachua, FL: Govardhan Hill Publishing, 2e druk, 1995, blz. 21.
5. Jacques Vallee, Forbidden Science: Dagboeken 1957-1969, New York: Marlowe & Company, 1996, blz 284, 311-2, 425-7, 439-41.
6. Karl T. Pflock, Roswell: storende feiten en de wil om te geloven, New York: Prometheus Books, 2001.

7. Jacques Vallee, Revelations: Alien contact en menselijke misleiding, New York: Ballantine Books, 1991; Mark Pilkington, Mirage Men: Een reis in desinformatie, paranoia en Ufo's, London: Constable, 2010. https://www.amazon.com/Roswell-Inconvenient-Facts-Will-Believe/dp/1573928941
8. Alexander, ufo's, blz. 249.
9. Ibid. CH. 7; archives.gov. Http://www.archives.gov/research/military/air-force/ufos.htm
10. Mirage Men, blz. 222.
11. Jacques Vallée, Afmetingen: Studieboek van buitenaards contact, New York: Ballantine Books, 1989, blz. 227.
12. Alexander, ufo's.
13. Http://www.archives.gov/research/military/air-force/ufos.html.
14. Alexander, ufo's, blz. 99.
15. Ufos.nationalarchives.gov.uk ; http://www.nickpope.net/ministry-of-defence-ufo-files; http://www.bbc.com/news/uk-22991014
16. Alexander, ufo's, blz. 195.
17. . http://www.naa.gov.au/collection/a-z/ufos.aspx
18. Charles F. Emmons, op de drempel: ufo's, de wetenschap en de nieuwe tijd, Mill Spring, NC: Wild Flower Press, 1997, pp 25-6. Alexander, ufo's, blz. 178-9.
19. Alexander, UFOs, pp. 178-9.
20. Jacques Vallee en Chris Aubeck, Wonders in the Sky: Onverklaarde luchtfoto objecten uit de oudheid tot de moderne tijd en hun impact op de menselijke cultuur, geschiedenis en overtuigingen, New York: Jeremy P. Tarcher / Penguin, 2009, blz. 9.
21. David M. Jacobs (Ed.), UFO's en ontvoeringen: Aftasting van de grenzen der kennis. Lawrence, KS: University Press of Kansas, 2000, p. 60fn

Deel 2: Ufo's verleden en heden.

Doorheen de geschiedenis vertelden de mensen over vreemde objecten in de hemel. Charles Berlitz en William Moore schrijven:

In oude en middeleeuwse tijden werden voortekenen en objecten in de lucht min of meer beschouwd als een kwestie van realiteit, misschien omdat in die tijd er geen menselijk luchtverkeer bekend was waardoor geen verwarring mogelijk.

De Assyriërs zagen vliegende stieren, de oude Grieken en Arabieren zagen vliegende paarden, de weelderige Perzen dachten dat ze vliegende tapijten zagen, de krijgshaftige Romeinen zagen vliegende schilden en speren en hele veldslagen in de lucht op het moment dat ze zelf in aardse strijd betrokken waren.

Wanneer de oude wereld gekerstend was werden de luchtwaarnemingen vurig kwaadaardig en andere dreigende tekens voorspelden onheil over plagen en rampen. De Renaissance opende het verstand van de mensen door de verkenning van de wereld, Ufo's namen op passende wijze de vorm aan van galeien en karvelen, en dan, wanneer de Fransen voor het eerst begonnen te experimenteren met ballonnen werden bepaalde grote bollen, drijvend in de hoge hemelen, gezien.

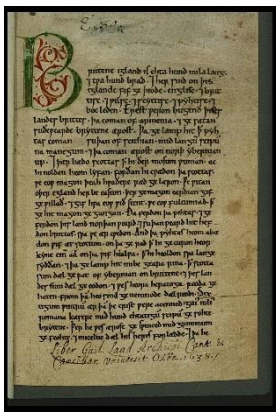
Beginnend in de late jaren 1880, relatief moderne waarnemers hebben ufo's omschreven als vliegende spindels, sigaren, vervolgens luchtschepen die met enorme snelheden bewegen. Het was pas in 1947 dat bij het sterk toegenomen aantal ufowaarnemingen de naam 'vliegende schotels' kregen.

Het is mogelijk dat door de geschiedenis heen al deze waarnemingen en in toenemende mate in het heden, alle versies zijn van hetzelfde fenomeen. Misschien geholpen door de verbeelding en een voorliefde voor het zien van wat men verwacht te zien. Dit is de reden waarom de Chinezen lang dachten dat ze denderende en lichtgevende draken zagen; de oude hindoes twee tot drie uitgedoste strijdwagens; de Indianen van de

Amerika's, grote kano's; en stammen en volkeren in alle delen van de aarde, lichtgevende monsters, demonen en goden.[1]

In 'Wonders in the Sky', presenteren Jacques Vallee en Chris Aubeck 500 geselecteerde rapporten van ongewone verschijnselen in de lucht uit het midden van het tweede millennium v. Chr tot 1880, net voor het aanbreken van het luchtvaart tijdperk. Ze schrijven:

De getuigen beschrijven voornamelijk lichtverschijnselen die variëren van 'vurige bollen' en 'gloeiende vormen' aan verticale zuilen en torens, die zo nu en dan flitsen en balken uitstoten of andere voorwerpen uitwerpen. Echter vermelden vele gevallen ook schijfvormige of bolvormige objecten die geen licht afgeven maar in staat zijn snel te bewegen in de atmosfeer, plotseling en onstuimig omkeren of vallen in zigzag patronen. In enkele goed gedocumenteerde gevallen gaf het fenomeen een intense hitte, vernietigde vegetatie en dropte metalen restanten. [2]

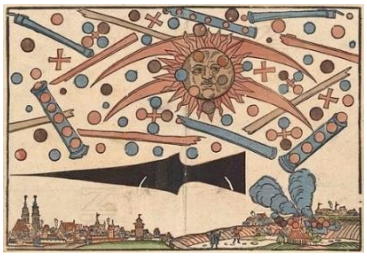

Volgens de Anglo Saxon Chronicle*, in AD 793 'verschrikkelijke voortekenen verscheen in Northumbria [Engeland], en jammerlijk getroffen inwoners; deze waren uitzonderlijk bliksemschichten, en vurige draken werden gezien vliegen in de lucht, en al snel volgde een grote hongersnood '.[3]

*** Anglo Saxon Chronicle:** De Angelsaksische kroniek (Engels: Anglo-Saxon Chronicle) is een verzameling manuscripten die de geschiedenis beschrijft van de Angelsaksen en hun vestiging op de Britse Eilanden. De (beknopte) geschiedschrijving begint al in 60 v.Chr. en loopt door tot diep in de 12e eeuw.

https://nl.wikipedia.org/wiki/Angelsaksische_kroniek

In de 13e eeuw, opperde Albertus Magnus het idee dat de lichten in de lucht letterlijk vuurspuwende draken waren en stelde dat het fenomeen waarschijnlijk stijgende en dalende dampen waren, wat brandend rook afgaf.[4]

Tijdens de Middeleeuwen werd in het Japanse luchtruim verschillende lichtverschijnselen gezien.

Op 27 oktober 1180, rond middernacht, werd een ongewoon lichtgevend object omschreven als een 'aarden vat' gezien in het noordoosten vliegend uit de bergen van Kyushu richting Mount Fukuhara. Na een tijdje veranderde het object abrupt van koers, draaide naar het zuiden en verdween uit het zicht een lichtend spoor achterlatend.

Op 2 oktober 1235, melde een adviseur van de krijgsheer Yoritsune Fujiwara dat hij mysterieuze swingende en cirkelend lichtbronnen had gezien in het zuidwesten. Het verplaatste zich in lussen tot in de vroege ochtend. Yoritsune beval een onderzoek, waarin werd geconcludeerd dat de gebeurtenis een heel natuurlijke verklaring had: het was alleen de wind waardoor de sterren zwaaiden.[5]

West-Europa, had ook zijn aandeel van vreemde vliegende objecten en hemelse manifestaties in de Middeleeuwen, waaronder bebaarde, harige kometen, fakkels, vlammen, columns, speren, schilden, draken, dubbele manen, zonnen, en andere soortgelijke dingen.[6]

Een Duitse publicatie uit 1493 door Hartmann Schedel toont een balkvormig voorwerp omringd door vlammen die zwevend gezien werd in de lucht in een zuidoostelijke richting, daarna van richting veranderend naar de ondergaande zon.[7]

Bij zonsopgang op 14 april 1561 in Neurenberg, Duitsland, werden veel ballen en schijven, rode, blauwe en zwarte gezien die uit twee verticale cilinders en vlogen over de zon. Alle verschillende objecten beginnen met elkaar te vechten. Na ongeveer een uur daalden ze naar de aarde alsof alles brandde en met veel rook werd alles verteerd.

Gravure waarneming in Bazel 1566.

Bij zonsopgang, op 7 augustus 1566 in Bazel, Zwitserland, werden talloze zwarte bolletjes gezien vliegend aan hoge snelheid richting de zon, dan draaiden ze zich om, raakten elkaar aan alsof ze aan het vechten waren. Vele van de bollen werden rood en vurig, en later zichzelf verteerd en vernietigd.[8]

Op 1 februari 1554 rapporteerde Nostradamus dat in de Provence honderden Fransen een grote felle brand in de vorm van een 'brandende staaf of fakkel' zag vliegen van oost naar west, vonken en vlammen uitstotend en een brandend spoor achterliet.

Zijn grootte werd geschat op 200 meter. Het vloog zo snel als een pijl met een luid geruis waardoor bomen en bladeren heen en weer bewogen, zoals bij een hevige storm. Het veranderde vervolgens van koers naar het zuiden richting de zee. Deze waarneming duurde ongeveer 20 minuten.[9]

Op 15 augustus 1663, volgens de gegevens van een Russisch klooster, werd een geweldig geluid gehoord in de hemelen. In het dorp Roboziero kwamen de mensen uit de kerk en zagen een grote bal van vuur, die ten zuiden over en weer bewoog.

Het had een diameter van ongeveer 140 m en had twee vurige balken. Het object verdween, maar verscheen twee keer in de komende paar uur. Sommige boeren probeerden in een boot dichterbij te komen, maar waren niet in staat om dit te doen vanwege de hitte die het uitstraalde. De getuigen beschouwden de gebeurtenis als een teken van God.[10]

Op 5 december 1737 zag een astronoom uit Sheffield, Engeland, een verschijning van een 'donker- rode wolk ', onderaan was een lichtgevend lichaam, die intense bundels van licht uitgestraalde, te zien. De lichtstralen bewogen zich een tijdje langzaam, stopte dan en de lucht werd zo heet dat hij zijn overhemd moest uitdoen. De volgende middag werd een bloedrood object gezien boven Boekarest, Roemenië, waar het twee uur in de hemel werd gezien, gesplitst in twee delen, die vervolgens weer samen kwamen en uiteindelijk verdween in de richting van het westen.[11]

In de avond van 26 december 1785 werd het in Edinburgh zo helder verlicht als bij dag door een bol met een soort conisch aanhangsel, die ook werd waargenomen vanuit een aantal ver verwijderde plaatsen.[12]

Op een avond in januari 1878, zag een man uit Texas een snel bewegend object in de zuidelijke hemel. Toen het voorbij vloog, bemerkte hij het als een 'grote schotel'. Van november 1896 tot mei 1897 werden in heel Amerika alle kranten gevuld met honderden verhalen over mysterieuze 'luchtschepen' meer dan zes jaar vóór de eerste gemotoriseerde vlucht door de gebroeders Wright.[13]

Het waren sigaarvormige ruimtevaartuigen die eruitzagen als mechanische vogels met gigantische vleugels (die naar verluidt in sommige gevallen flapten). Bij de waarneming zag men een menselijke bemanning en felle zoeklichten. Een dergelijk vaartuig bestond niet in die periode.

In 1904-1905 vonden een reeks verschijnselen van lichtbollen plaats in de omgeving van twee kleine dorpjes in Wales. Ze werden geassocieerd met een religieuze heropleving en werd door de lokale bevolking gezien als een goddelijke teken.

In 1909 deed zich in Groot-Brittannië een golf van luchtschepen voor, evenals in de VS, Nieuw-Zeeland en Australië. Het merendeel van de Britse waarnemingen beschreef men als torpedovormige vaartuigen die razendsnel bewogen en uitgerust waren met zwaailichten en zoeklichten. Een andere golf van luchtschepen brak uit in heel Europa in het najaar van 1912. Net als voorheen waren de

luchtschepen in staat te blijven zweven en te bewegen met grote snelheden, zelfs tegen de wind in. Ongeïdentificeerde sigaarvormige objecten blijven sindsdien gemeld, al worden ze niet langer 'luchtschepen' genoemd.

Op een avond in 1917 stapten twee vrouwen en hun kinderen naar huis, ze liepen over een veld in de Amerikaanse staat Maine toen plots een enorm stil object boven hun hoofd verscheen, het straalde tinten van rood, blauw, groen en geel uit en dit veroorzaakte dat de getuigen onmiddellijk op de loop gingen.[14]

In 1926 op weg naar Colorado, schrok een stunt piloot bij het zien van zes voorwerpen die eruitzagen als ‘grote glimmende putdeksels' die rond zijn vliegtuig cirkelden.[15]

Tussen 1933 en 1937 verscheen boven Scandinavië een mysterieus ongemarkeerd traditioneel vliegtuig en ook boven de VS en in Groot-Brittannië. De 'spookvlieger' vloog zeer laag en verlichte de grond met krachtige zoeklichten. Hoewel over het algemeen motorgeluiden werden gehoord, voerde het vliegtuig soms manoeuvres uit in complete stilte. Vaak vlogen ze in zware omstandigheden zoals mist en sneeuwstormen.

De regeringen van Zweden, Noorwegen en Finland lanceerde grootschalige onderzoeken, maar vonden geen bevredigende verklaring voor deze waarnemingen.[16]

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden geallieerde piloten in hun actieterreinen, zowel in Europa als in de Stille Oceaan geconfronteerd en gevolgd met wat zij 'foo fighters' noemden, zoemende vliegende tuigen die hun volgden.

Ze namen meestal de vorm aan van kleine oranje lichtbollen, soms kleine schijven waarvan sommige doorschijnend en af en toe andere grotere verschijnselen. Ze deden dit afzonderlijk of in formatie. De piloten vreesden dat ze geheime vijandelijke wapens hadden om eventueel deel te nemen in de strijd, maar uiteindelijk verdwenen de objecten en gingen nooit over tot een agressieve actie.

Duitse piloten hebben diezelfde merkwaardige verschijnselen in de buurt van hun vliegtuigen gemeld en dachten dat ze geallieerde bondgenoten waren. 'Foo fighters' werden ook gezien tijdens de Koreaanse oorlog. Vliegtuigpiloten van heden worden nog steeds geconfronteerd met vreemde lichtbollen en vaak lijken ze een spelletje met hun te spelen.[17]

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden geallieerde piloten in hun actieterreinen, zowel in Europa als in de Stille Oceaan geconfronteerd en gevolgd met wat zij 'foo-fighters' noemden, zoemende vliegende tuigen die hun volgden. Ze namen meestal de vorm aan van kleine oranje lichtbollen, soms kleine schijven waarvan sommige doorschijnend en af en toe andere grotere verschijnselen.

Ze deden dit afzonderlijk of in formatie. De piloten vreesden dat ze geheime vijandelijke wapens hadden om eventueel deel te nemen in de strijd, maar uiteindelijk verdwenen de objecten en gingen nooit over tot een agressieve actie.

Duitse piloten hebben diezelfde merkwaardige verschijnselen in de buurt van hun vliegtuigen gemeld en dachten dat ze geallieerde bondgenoten waren. 'Foo-fighters' werden ook gezien tijdens de Koreaanse oorlog. Vliegtuigpiloten van heden worden nog steeds geconfronteerd met vreemde lichtbollen en vaak lijken ze te spelen met hun.[17]

In 1946 werden meer dan 2000 meldingen gerapporteerd van 'spook-raketten' en andere niet-geïdentificeerde vliegende objecten door getuigen in Finland, Noorwegen, Zweden en Denemarken, gevolgd door berichten uit Portugal, Marokko, Italië, Griekenland en India.

De 'spook- raketten' lieten gloeiende sporen na en soms werden fantastische manoeuvres uitgevoerd zoals kruisend in de lucht met een ontzagwekkende snelheid, duiken en klimmen, hoewel ze soms op andere momenten zich bewogen op een ontspannen manier.

Ook werd er van sommigen gezien dat ze neerstortten in meren met het gevolg een grote

explosie, maar gedetailleerde zoekopdrachten heeft geen enkel wrak gevonden. Er werd gedacht dat deze raketten van Sovjet oorsprong waren, misschien testvoertuigen gebouwd door gevangengenomen Duitse raketwetenschappers, terwijl de Sovjets de Amerikanen verdacht maakten.[18]

Op 25 juni 1947 vloog Kenneth Arnold, een zakenman, met zijn privévliegtuig boven Mount Rainier in de Staat Washington, hij bemerkte negen glanzende voorwerpen die met hoge snelheid in formatie vlogen. Hij vergeleek hun beweging met dat van 'een schotel huppelend over water'.

Kort daarna verscheen een krantenkop met de term **'vliegende schotel'** en dankzij deze grootschalige media-aandacht was het moderne UFO-tijdperk geboren. Ironisch, de objecten die Kenneth Arnold zag waren niet schijfvormige maar hielvormig, met het afgeronde vormeinde naar voor in de bewegingsrichting.

Meer dan een jaar eerder, in mei 1946, werden Ufowaarnemingen geregistreerd in de voormalige Sovjet-Unie. Waarnemingen met inbegrip van landingen, waardoor de theorie dat landingen uitsluitend behoorden tot een latere fase wat dus het fenomeen in tegenspraak kwam.[19]

Een belangrijk kenmerk van het ufofenomeen is dat de waarnemingen zich voordoen in golven, met korte pieken, gevolgd door langere periodes van mindere activiteit.[20]

In de zomer van 1947, in de VS deed zich een golf waarnemingen van schijven voor, voornamelijk bij daglicht en dit na het eerste rapport van Kenneth Arnold. De onmiddellijke bezorgdheid was of dit mogelijks Sovjet-technologie was, maar tegen het eind van het jaar was deze mogelijkheid vrijwel geëlimineerd. De volgende grote uitbraak waarnemingen deed zich voor in de Verenigde Staten in de zomer van 1952, met wereldwijde meldingen.

Op het hoogtepunt van de vliegende ruimtetuigen ontving de Amerikaanse luchtmacht wel 200 waarnemingen per dag. Deze golf van meldingen waren nachtelijke lichten en radar/visuele waarnemingen boven Washington National Airport en dit op twee opeenvolgende weekenden in eind juli.

In de VS, in de zomer van 1947 deed zich een golf waarnemingen van schijven voor, voornamelijk bij daglicht en dit na het eerste rapport van Kenneth Arnold. De onmiddellijke bezorgdheid was of dit mogelijk Sovjet-technologie was, maar tegen het eind van het jaar was deze mogelijkheid vrijwel geëlimineerd.

Op het hoogtepunt van de 'vliegende ruimtetuigen' ontving de Amerikaanse luchtmacht 200 meldingen per dag. Deze golf van berichten betrof nachtelijke verlichting, en opgenomen radar/ visuele waarnemingen over Washington National Airport op twee opeenvolgende weekends in eind juli.

Een grotere Ufo-golf vond plaats in 1954, van september tot november. De activiteiten grepen plaats in Zuid-Amerika en Europa, voornamelijk geconcentreerd in Frankrijk en Italië.

Een nieuwe golf begon in de VS in de herfst van 1965 en zette zich verder in 1966 en nog een andere in oktober 1973. Ufo-activiteit ging verder door in Australië en Europa in 1974.

De 1973-74 golf was een van de grootste in de Ufo-geschiedenis; duizenden mensen melden in heel de VS zilveren schijven, in de verte en op hoog niveau, nachtelijke slingerende verlichting, achtervolgingen van auto's, verstoren van mechanische en elektromagnetische apparatuur, ufo-landingen die sporen achterlieten, dieren werden opgeschrikt, en bij al die waarnemingen had dit fysieke en psychische gevolgen op de mens en bij de bewoners.

Van 1982 tot 1987 in het gebied van de Hudson Valley in New York werd men geplaagd door meldingen van brandende boemerang-vormige ufo's, naar verluidt zo breed als enkele voetbalvelden. Ze werden gezien door wel 3.500 getuigen, soms honderden getuigen op een enkele nacht. Rond dezelfde tijd rapporteerden de Brazilianen een relatief klein, koelkast-vormige ufo's die licht van brandende balken uitstraalde.

Ze werden gezien door wel 5000 getuigen, soms honderden getuigen op een enkele nacht. Rond dezelfde tijd rapporteerden de Brazilianen een relatief klein, koelkast-vormige ufo's die licht van brandende balken uitstraalde.

De voormalige Sovjet-Unie kende een grote ufo-golf in 1989-1990; eerdere golven hadden plaatsgevonden in 1966-1967 en 1977-1979. Een spectaculaire ufo-golf sloeg toe in België tussen november 1989 en april 1991. Er waren 3500 waarnemingen van gigantische, driehoekige ufo's, die vaak geruisloos vlogen op lage snelheden en grote hoogte; sommigen waren donkergekleurd en anderen felverlicht. Zij werden door ongeveer 10.000 mensen in totaal gezien en wel door 100 personen tegelijk.[21]

Venom fighter

Een speciale waarneming in de nacht van 30/31 maart 1990 is een achtervolging van een driehoekvormig UFO dichtbij een Belgische F-16's. Visueel contact werd gemaakt, gevolgd door een radar vergrendeling. Elke keer dat de piloot zijn doel wou vastzetten op de ufo, veranderde het doel van snelheid en hoogte en ontweek de achtervolging.

Volgens het officiële rapport van kolonel Wilford De Brouwer (later Adjunct-stafchef van de Belgische luchtmacht), tijdens het automatisch doel zoeken en achtervolgen veranderde de snelheid van het doel van 278 km/h tot 1.796 km/h en zijn hoogte van 2750 m daalde naar 1525 m, en dan terug naar 3.350 m en daalde dan tot dicht bij een maaiveld; een dergelijke extreme versnelling, wat overeenkomt met 40 g-kracht en dan kan men een menselijke piloot uitsluiten.

De VS gaf de verzekering dat deze ufo-waarneming geen Amerikaans experimenteel testvliegtuig was. (Zoals de F-117 of B-2) [22]

Op 13 augustus 1956 om 21:30 nam de radar in de Bentwaters luchtmachtbasis in het Verenigd Koninkrijk een bewegend voorwerp op die een snelheid ontwikkelde van 7500 tot 9500 km/ uur. Een paar minuten later werd een groep van 12 tot 15 ongeïdentificeerde objecten opgemerkt die samensmolten in een enkel groot object. Het groot object stopte tweemaal enkele minuten terwijl het door de radar werd gevolgd voor hij het gebied wegvloog. Om 10.00u werd een enkel ongeïdentificeerd vliegend tuig opgemerkt die zich bewoog met een snelheid van 19.000 km/ uur.

Om 10:55 werd een ander opgemerkt die zich bewoog aan een snelheid van 3200 tot 6400 km/ uur, en in de verkeerstoren melde iemand het zien van een helder licht, terwijl de piloot van een transportvliegtuig een fel lichtstreep zag. Kort daarna werd er door de radars van Bentwaters en Lakenheath een stilstaand voorwerp ten zuidwesten van de laatste basis gemeld, die onmiddellijk versnelde van 650 tot 1000 km/ uur, en maakte plotse verschillende veranderingen van richting. De piloot van een Venom fighter kon een helderwit licht zien en ging op onderzoek, maar toen melde dat het 'voorwerp' was verdwenen, zowel visueel als op de radar. De grondradar loodste hem naar het doel van de nieuwe locatie maar de piloot zei dat het plotseling van zijn radar was verdwenen en dat hij werd 'vergrendeld'.

De radar in Lakenheath melde dat het doel nu de Venom is aan het achtervolgen en niet in staat is om hem af te schudden. Aangezien de piloot bemerkte dat hij te weinig brandstof had en genoodzaakt was terug naar de basis te vliegen maar de UFO volgde hem voor een korte tijd. De radar en visuele waarnemingen strekte zich uit over een periode van vijf uur.

Phil Klass, een bekende debunker, schreef de zaak af als radarstoring. Maar zelfs het Condon onderzoek noemde dit 'het meest raadselachtige en ongewone geval in de radar-visuele bestanden'.[23]

Vertaald uit het Engels. E.M

Vervolg van Deel 2 volgende maand.

Witte Lotusdag

Witte Lotusdag is een datum op de kalender, maar het is ook een heilig tijdstip. De datum 8 mei op de kalender herinnert ons er als Witte Lotusdag aan dat H.P. Blavatsky (H.P.B) op die dag is overgegaan van het verdriet, de pijn en de bezoekingen van deze wereld naar een toestand van hoger leven, licht en liefde.

De verjaardag van de dood van HPB werd benoemd door haar theosofische tweeling, Henry S. Olcott. De kolonel vermeldt de oorsprong van de herdenking in Oude Dagboekbladen (IV.26, pp.452-4):

In haar laatste wil gaf H.P. Blavatsky haar wens te kennen dat jaarlijks, bij de verjaardag van haar dood, een aantal vrienden 'bijeen zou komen in het hoofdkwartier van de Theosophical Society en een hoofdstuk zou voorlezen uit Het Licht van Azië en (uittreksels uit) de Bhagavad Gita.

Daar het passend is dat haar overlevende collegae de herinnering fris zouden houden aan haar dienstbetoon tegenover de mensheid en haar toegewijde liefde voor onze Society, suggereert ondergetekende dat de verjaardag bekendheid geniet als Witte Lotusdag